

7. Ky'slyakova Yu. N. Osobennosty' sozdany'ya adaptiv'noy obrazovatel'noj sredy v uslovy'ях y'nklyuzy'vnogo obrazovany'ya. URL : <http://elib.bspu.by/handle/doc/16459> (data zvernennya: 15.12.2018).
8. Kolupayeva A. A., Sofij N. Z., Najda Yu. M. ta in. Konceptual'ni aspekty' inklyuzy'vnoyi osvity'. Inklyuzy'vna shkola: osobly'vosti organizaciyi ta upravlinnya: navch.-metod. posib. Ky'yiv, 2007. 128 c.
9. Kol'chenko K. O., Nikulina G. F. Konceptual'ni pidxody' do vprovadzhennya inklyuzy'vnoyi osvity' u vy'shhy'x navchal'ny'x zakladax. URL : <http://ap.uu.edu.ua/article/38> (data zvernennya: 21.01.2019).
10. Makar L. M. Sutnist' osvitn'ogo seredivy'shha v pedagogichnomu procesi. Pedagogika formuvannya tvorchoyi osoby'stosti u vy'shhiy i zagal'noosvitnij shkolax. 2013. Vy'p. 30 (83). S. 229-236.
11. Nosenko Yu. G. Adaptiv'ni sy'stemy' navchannya: sutnist', xaraktery'sty'ka, stan vy'kory'stannya u vitchy'znyany'x zakladax pedagogichnoyi osvity'. Fyzy'ko-matematy'chna osvita. 2018. Vy'p. 3(17). S. 73-78.
12. Organy'zacy'ya obrazovatel'noj sredy dlya detej s osobennostyamy' psy'xofy'zy'cheskogo razvy'ty'ya v uslovy'ях y'ntegry'rovannogo obuchenya: ucheb. – metod. posoby'e / S. E. Gajdukevych, T. A. Gry'gor'eva, N. N. Bal', Y'. V. Zyigmanova, Y'. N. My'nenkova; pod obshh. red. S. E. Gajdukevych, V. V. Checheta. My'nsk : BGPU, 2005. 98 s.
13. Pishvanova V. O. Pry'ncy'py' adaptiv'vnogo navchannya. Visny'k Zaporiz'kogo nacional'nogo universy'tetu. 2015. #1(24). S. 178-183.
14. Tlumachny'j slovny'k suchasnoyi ukrayins'koyi movy' : Zagal'novzhy'vana leksy'ka / za zag. red. V. Kalashny'ka. Xarkiv : FOP Spivak, 2009. 960 s.
15. Tret'yakov S. N. Adaptiv'noe upravleny'e pedagogy'chesky'my' sy'stemyamy' : uchebnoe posoby'e / P. Y'. Tret'yakov, S. N. My'ty'n, N. N. Boyary'nceva. Moskva : Akademy'ya, 2003. 368 s.
16. Fedoruk P. I. Adaptiv'na sy'stema dy'stancijnogo navchannya ta kontrolyu znan' na bazi intelektual'ny'x internet-tekhnologij : avtoref. dy's. na zdobuttya nauk. stupenya dok. tex. nauk. Ky'yiv, 2009. 40 s.
17. Cyuman T. P., Bojchuk N. I. Kodeks bezpechnogo osvitn'ogo seredivy'shha: metod. posib. / za zag.red. Cyuman T. P. Ky'yiv, 2018. 56 s.
18. Chajkovs'ky'j M. Ye. Teoriya i prakty'ka social'no-pedagogichnoyi roboty' z moloddyu z osobly'vy'my' potrebamy' v umovax inklyuzy'vnogo osvitn'ogo prostoru: dy's. na zdobuttya nauk. stup. dok. ped. nauk. 13.00.05 – social'na pedagogika. Starobil's'k, 2016. 570 s.

Одержано статтю: 19.03.2019

Прийнято до друку: 2.04.2019

УДК 378.4(71)

DOI: 10.15330/esu.15.25-31

Марія Клепар,

кандидат педагогічних наук, доцент,
ДВНЗ “Прикарпатського національного
університету імені Василя Стефаника”
(м. Івано-Франківськ, Україна)

Maria Klepar,

Candidate of Pedagogical Sciences (PhD), Associate
Professor, Vasyl Stefanyk Precarpathian National
University (Ivano-Frankivsk, Ukraine)
mklepar10@gmail.com

ПРОФЕСІЙНА ПІДГОТОВКА МАЙБУТНІХ ФАХІВЦІВ-МІЖНАРОДНИКІВ: ДОСВІД США І КАНАДИ

PROFESSIONAL TRAINING OF FUTURE SPECIALISTS-INTERNATIONALISTS: EXPERIENCE OF THE USA AND CANADA

У статті здійснено аналіз досвіду (історія, теорія, практика) підготовки бакалаврів і магістрів міжнародних відносин у США і Канаді. Показано, що теоретичні узагальнення з цієї проблеми спонукають корегувати національну систему професійної

підготовки майбутніх фахівців-міжнародників України на концептуальному рівні, що виявляється у її нормативно-правовому, соціально-економічному, науково-теоретичному, структурно-інституційному, інформативно-комунікативному, міжнародно-інтеграційному, інших аспектах. З'ясування особливостей цього досвіду дає підґрунтя для зіставлення та виявлення спільного і загального, що стосуються диверсифікації освітніх програм, спеціальностей і кваліфікацій; модернізації і стандартизації змісту і якості освіти на основі компетентнісного підходу; створення педагогічних умов для професійного розвитку і самореалізації студентів.

Ключові слова: система університетської освіти США, Канади, фахівці міжнародних відносин, професійна підготовка, освітні програми.

The article analyzes the experience (history, theory, practice) of preparation of bachelors and masters of international relations in the USA and Canada. The features of the organization of specialists in international relations were shown, which is based on an interdisciplinary approach, and provides practical and theoretical stages with the possibility to continue research career. It is concluded that the mechanism of enrollment in the Master's program in International Relations of American and Canadian universities – is an effective, democratic, stimulating and controlled process that provides high-quality training of future masters. The importance of structural and functional organization of professional training specialists in international relations of American and Canadian system of university education based on interdisciplinary, cultural, acmeological, scientific and individually oriented approaches and principles of interdisciplinarity, interactivity, consistency, continuity is substantiated. Theoretical and methodological principles of the Master's in International Relations professional training are the orientation of the content on global standards, labor market and personal needs, creative combination of theoretical and practical components, actualization of the students' communicative needs and intercultural potential; development of research skills; formation of values and cultural concepts in international relations.

The specific features of the specialists' in international relations professional training at the American and Canadian universities are revealed. They are: the correspondence of educational programs to the needs of science, economy and society; professional and scientific orientation of training; integration in the curriculum business-oriented and legal disciplines; focusing on the development of intercultural communication; diversification of practical training; cooperation with international organizations; internship opportunity within specific programs; active involvement of universities in the process of improvement the quality of education.

Key words: university education system, USA, Canada, international relations specialists, professional training, educational programs.

Постановка проблеми. Базові державні освітні документи і програми, теорія і практика вітчизняної педагогічної науки та процеси реформування національної системи освіти і її інтеграції у світовий культурно-освітній простір концептуально орієнтовані на всебічне вивчення, осмислення та оптимальну адаптацію і творче використання зарубіжного досвіду в системі вищої професійної освіти України.

У процесі її реформування на межі ХХ – ХХІ ст. поглиблюється суперечність між вимогами, які висувають динамічні зміни на ринку праці і міжнародні виклики, з одного боку, та зростаючою потребою підвищення освітньо-кваліфікаційного рівня громадян, з іншого. Тому вона приречена на всебічну глибоку модернізацію і досягнення освітніх стандартів розвинених країн світу. Зміна стратегічних цілей, технологій і методів та перехід вищої освіти України на багаторівневу структуру розгортається у контексті загальносвітових тенденцій.

Це актуалізує пошук і використання нових інформаційних, інноваційних технологій навчання, які передбачають систематизацію та урізноманітнення освітньо-педагогічної діяльності з підготовки висококваліфікованих фахівців.

Аналіз наукових досліджень. Сучасні українські науковці (Н. Бідюк, К. Істоміна, В. Кремень, Н. Мукан, О. Овчарук, В. Петренко, Г. Поберезька, О. Тарасова, В. Третько, Г. Шука та ін.) активно досліджують широкий комплекс проблем, що стосується історії, теорії і практики розвитку професійної освіти фахівців різних галузей знань у зарубіжних країнах. Однак фактично не було здійснено предметного аналізу досвіду підготовки студентів-міжнародників у США і Канаді в контексті його адаптації і використання в Україні. Тому ця проблема потребує предметного розгляду.

Мета статті полягає у здійсненні аналізу досвіду підготовки майбутніх фахівців у галузі міжнародних відносин у США та Канаді для його творчого використання в розвитку освітньої діяльності в Україні.

Виклад основного матеріалу. Вивчення теорії і практики підготовки бакалаврів і магістрів міжнародних відносин у зарубіжних країнах для розвитку і реформування освітньої галузі в Україні важливе з двох основних позицій. По-перше, такі теоретичні узагальнення спонукають корегувати національну систему професійної підготовки майбутніх фахівців-міжнародників на концептуальному рівні, що виявляється в її нормативно-правовому, соціально-економічному, науково-теоретичному, структурно-інституційному, інформативно-комунікативному, міжнародно-інтеграційному й інших аспектах і проявах. По-друге, цей досвід становить інтерес у суто організаційно-педагогічному і змістовно-дидактичному плані. З'ясування його національних особливостей дає підґрунтя для зіставлення та виявлення спільного і загального, що стосуються диверсифікації освітніх програм, спеціальностей і кваліфікацій; модернізації і стандартизації змісту і якості на основі компетентнісного підходу; створення педагогічних умов для професійного розвитку і самореалізації студентів як в освітньому середовищі свого вишу, внутрішньому просторі України, так і участі у міжнародних програмах обміну; моніторингу академічних результатів; використання продуктивних інноваційних ідей, підходів, технологій і методів організації навчального процесу тощо.

Досвід США становить інтерес зі всіх означених позицій, а особливо в розрізі понад столітньої історії пошуку і формування оптимальної моделі підготовки фахівців-міжнародників, яка довела свою практичну ефективність та істотно вплинула на розвиток освітньої діяльності в цьому напрямі інших країн. Спираючись на різні джерельні матеріали [1; 3-5; 9-11 та ін.], у таблиці 1 ми представили найбільш значущі, з нашого погляду, етапи, події системи професійної підготовки майбутніх фахівців-міжнародників та їхнє змістове наповнення.

Таблиця 1.

Етапи становлення системи професійної підготовки майбутніх фахівців-міжнародників у США та їхнє змістове наповнення

Етап, подія	Зміст і значення продуктивного освітнього досвіду
80-ті рр. XIX ст. до Першої світової війни – актуалізація необхідності підготовки фахівців з міжнародних відносин.	Виокремлення вивчення міжнародних відносин у системі суспільних наук. Зародження напряму підготовки “Міжнародні відносини” (Дж. Гуннел, Дж. Ферр), створення першого професійного навчального закладу – Школи міжнародних відносин Еліотта (1898) при Університету Джорджа Вашингтона.

<p>20 – 30-ті рр. ХХ ст. – перехід до профільної спеціалізованої підготовки фахівців галузі міжнародні відносини.</p>	<p>Відкриття Школи дипломатичної служби Едмунта Волша (1919 р.), першого вузькопрофільного навчального закладу з підготовки фахівців для іноземних представництв, та Школи Флетчера і Школи міжнародних відносин Вудро Вільсона (1930-ті рр.), що започаткували підготовку за профільними освітніми програмами; розробка першої магістерської програми з міжнародних відносин (1928 р.), що передбачала підготовку за спеціальностями міжнародна безпека, міжнародне право, міжнародна економіка.</p>
<p>Середина 40-х – перша пол. 50-х рр. ХХ ст. – підготовка кадрів для врегулювання міжнародних відносин після Другої світової війни.</p>	<p>Заснування школи міжнародних відносин Колумбійського університету, що акцентувала на проведенні практичних занять та спеціалізувалася на підготовці фахівців для врегулювання повоєнних міжнародних відносин.</p>
<p>Середина 50-х – 70-ті рр. ХХ ст. – переорієнтація підготовки фахівців-міжнародників відповідно до умов “холодної війни” та вимог реформи професійної освіти.</p>	<p>Розробка нових програм у галузі міжнародні відносини для підготовки фахівців до діяльності в умовах суперництва з СРСР та відкриття з цією метою нових навчальних закладів; запровадження систем багатоступеневої вищої освіти (передбачала підвищення кваліфікації, перепідготовку кадрів) і тьюторства (індивідуалізованого навчання); утвердження міждисциплінарного підходу до процесу навчання і його інтенсифікація.</p>
<p>80-ті рр. ХХ ст. – модернізація професійної підготовки в контексті освітніх реформ.</p>	<p>Децентралізація і демократизація системи освіти, покращенням її фінансування; запровадження національного тестування та інноваційних підходів до організації навчання.</p>
<p>90-ті рр. ХХ – початок ХХІ ст. – посилення уніфікації і стандартизації процесу підготовки фахівців-міжнародників.</p>	<p>Створення Асоціації професійних ЗВО у сфері міжнародних відносин (1989 р.) – об’єднує 60 вишів Північної Америки, Азії, Європи, які уніфікували і стандартизували навчальні програми для покращення рівня підготовки фахівців.</p>

Вивчення матеріалів інтернет-сайтів і результатів наукових студій дозволяє актуалізувати досвід підготовки фахівців-міжнародників у відомих навчальних закладах США, який заслуговує на поглиблене вивчення і творче використання у теорії і практиці розвитку професійної освіти України. При цьому відзначаємо дві різні взаємопов’язані тенденції їхнього розвитку: перша полягає в тому, що більшість американських професійних навчальних закладів спеціалізується на підготовці фахівців у конкретній вузькій галузі міжнародних відносин, тож пропонує власні методики опанування відповідних навчальних програм; друга – в їхній уніфікації і стандартизації для розвитку академічної мобільності і підвищення рівня підготовки фахівців. Типовим виявом першої тенденції є Школа з міжнародних питань Джорджтаунського університету, яка, керуючись гаслом “Готувати студента як майбутнього лідера”, реалізує установку, згідно з якою кожен вступник, який вивчатиме сферу міжнародних комунікацій, має сам визначитися, які знання і навички він хоче здобути та яким чином він зможе їх реалізувати. А відома школа Колумбійського університету (Нью-Йорк) спеціалізується на проблемах глобальної політики, тому її студенти активно залучаються до проведення аналітичних досліджень з питань війни і миру.

Незаперечною перевагою багатьох американських і європейських вишів є можливість використовувати у процесі навчання студентів значні матеріальні і кадрові ресурси, а також особливості своєї локації, інші сприятливі умови. Таким яскравим прикладом слугує Школа міжнародної підготовки Американського університету у Вашингтоні, яка спеціалізується на підготовці фахівців у галузі світового і регіонального розвитку. Відповідно до принципу, згідно з яким сучасні і майбутні глобальні виклики потребують співпраці фахівців різних галузей, у процесі реалізації своїх навчальних програм вона запрошує до викладання провідних знавців із проблем міжнародного розвитку, глобальної безпеки і комунікації, врегулювання конфліктів, політології, географії, демографії, соціології тощо. Поряд із цим слухачів залучають до виконання дослідницьких проектів відомих міжнародних організацій. А в Школі ім. Максвелла Сіракузького університету, що спеціалізується на вивчення чинників сучасних міжнародних відносин (приміром, їхніх нетрадиційних акторів в особі терористичних і кримінальних угруповань тощо), студентів вчать аналізувати й передбачати пов'язані з ними ризики і виклики та створювати оптимальні моделі їхнього розвитку. Заслугує на увагу і практика публікації в журналах *Foreign Affairs*, *Foreign Policy* (“Зовнішня політика”) аналітичних матеріалів про зміст навчальних програм для майбутніх міжнародників і дипломатів у провідних університетах США, до прикладу, Бостонському, Денверському, Джорджтаунському, Колумбійському, Нью-Йоркському, інших [5].

Окремий інтерес становить досвід підготовки магістрів міжнародних відносин. Це питання достатньо предметно досліджував В. Третьюк [4], тож, спираючись на його доробок й інші джерела [5-6; 9-11], відзначмо доцільність активного вивчення й використання важливих аспектів міжнародного досвіду, що стосуються і проявляються у багатоваріантності освітніх програм; органічному поєднанні спеціалізації і диверсифікації знань із міждисциплінарним підходом до навчання; стандартизації й індивідуалізації навчального процесу; запровадженні інтегрованих ступенів, які поєднують міжнародні відносини не лише із “традиційно суміжними” (право, економіка, інформатика тощо), а й природничими (охорона довколишнього середовища, лісове господарство тощо) галузями знань тощо.

Вивчення доробку українських і зарубіжних науковців та інших джерел [2; 7-8] дозволяє синтезувати важливі, продуктивні риси й особливості системи професійної підготовки майбутніх фахівців-міжнародників Канади. Будучи орієнтованою на загальносвітові тенденції розвитку міжнародних відносин та вищої освіти, вирізняється чи не найвищим рівнем регіоналізації, зокрема має 12 автономних систем освіти. За відсутності федерального міністерства освіти у кожній провінції функціонують власні галузеві міністерства або департаменти, які спільно зі шкільними радами розв'язують основний обсяг освітніх проблем на місцевому рівні. Це зумовило високий ступінь автономності окремих університетів, які, зважаючи чинні нормативно-правових акти провінцій, формують власні освітні програми, що відзначаються змістовою і науково-методичною варіативністю. За таких умов основні функції з координації професійної підготовки майбутніх фахівців-міжнародників виконує Асоціація професійних шкіл міжнародних відносин (*Association of Professional Schools of International Affairs*), що була заснована 1989 р. як некомерційна освітня організація й нині об'єднує близько 60 провідних у цій галузі освітніх закладів Америки, Азії,

Європи. Виходячи зі спільних цінностей: безпека, економічний добробут, мир і процвітання в усьому світі, – діяльність її членів спрямовується на підвищення професіоналізму та рівня освітніх послуг. Задля досягнення цієї мети вони здійснюють активний обмін інформацією та популяризують свій досвід роботи, улаштовують тренінги, сприяють удосконаленню освітнього рівня випускників, проводять спільні міждисциплінарні дослідження переважно з проблем міжнаціональних комунікацій тощо [6].

Члени Асоціації мають дотримуватися спільних вимог щодо використання освітніх програм високої академічної якості, відкриття принаймні однієї дворічної магістерської програми, отриманні широкої автономії у великому університеті тощо. Вони орієнтовані на підготовку студентів до праці у приватних підприємствах і некомерційних організаціях у всьому світі. Заохочується реалізація спільних двох або багато профільних програм, які поєднують вивчення міжнародних відносин з іншими галузями знань – економіки, права, державної політики, екології, суспільної охорони здоров'я і т. ін. [6]. Отже, зауважмо, що Асоціація не виконує жодних контролюючих функцій, а сприяє і спонукає своїх членів координувати зусилля щодо підвищення якості професійної підготовки.

А стосовно Канади такі ж роль і функції виконують Асоціація міжнародних відносин (International Studies Association) – професійна організація, що об'єднує студентів, фахівців-практиків і дослідників у галузі міжнародних відносин [8], та Канадський інститут міжнародних відносин (Canadian Institute of International Affairs), який передусім координує науково-дослідницьку діяльність у цьому напрямі.

Висновки та перспективи подальших досліджень. Вибірков-репрезентативний аналіз американського і канадського досвіду навчання фахівців у галузі міжнародних відносин дозволяє визначити три основні, з нашого погляду, повчальні уроки. По-перше, професійна підготовка фахівців-міжнародників має розгортатися у контексті як освітніх, так і міжнародних змін і викликів, тому тут органічно переплелися тенденції поглиблення профільної спеціалізації, гуманітаризації і гуманізації. По-друге, стратегічною перспективою перебудови і модернізації системи професійної підготовки фахівців-міжнародників має стати орієнтація на реалізацію теоретичних знань у процесі розв'язання практичних завдань та проведення наукових досліджень актуальних проблем розвитку міжнародних відносин. По-третє, студентів слід готувати до змін, вони мають бути готовими до постійного професійного самовдосконалення. З іншого боку, у них необхідно виробляти знання і вміння аналізувати й передбачати можливі ризики і варіанти розвитку міжнародних подій та самостійно шукати й моделювати оптимальні шляхи досягнення порозуміння.

Важливі перспективи подальших досліджень убачаємо у предметному вивченні інших зарубіжних країн, причому не лише європейських, а й пострадянських, які переживають подібні до України процеси реформування системи вищої професійної освіти.

Література

1. Бідюк Н., Тарасова О. Ретроспективний огляд розвитку освітнього напрямку “Міжнародні відносини” як складової гуманітарної освіти у США. Педагогіка і психологія професійної освіти, 2013. Ч. 2. С. 242–253.
2. Істоміна К. Ю. Професійна підготовка фахівців з міжнародних відносин: досвід Канади: моногр. Львів : Вид-во Львів. політех., 2016. 124 с.
3. Тарасова О. Професійна підготовка фахівців-міжнародників у вищих навчальних закладах США. Порівняльна професійна педагогіка. 2011. № 1. С. 89–96.

4. Третко В. В. Професійна підготовка магістрів міжнародних відносин у Великій Британії: теорія і практика : моногр. Хмельницький : ХНУ, 2013. 414 с.
5. A Community of Colleagues. Foreign Affairs, July/August 2015. July/August 2015 | Foreign Affairs: <https://www.foreignaffairs.com/issues/2015/94/4>.
6. Association of Professional Schools of International Affairs, APSIA: www.apsia.org.
7. Canadian Institute of International Affairs. (2014). Retrieved from <http://www.thecanadianencyclopedia.ca/en/article/canadian-institute-of-international-affairs/>
8. International Studies Association. Retrieved from <http://www.isanet.org/ISA/Regions/Canada>.
9. Official site of School of International Service: <http://www.american.edu>
10. Official site of The Association of Professional Schools of International Affairs: <http://www.apsia.org>.
11. Official site of The Fletcher School of International Affairs: <http://fletcher.tufts.edu>.

References

1. Bidiuk N., Tarasova O. Retrospektyvnyi ohliad rozvytku osvitnoho napriamu "Mizhnarodni vidnosyny" yak skladovoi humanitarnoi osvity u SShA. Pedagogika i psykholohiia profesiinnoi osvity, 2013. Ch. 2. S. 242–253.
2. Istomina K. Yu. Profesiina pidhotovka fakhivtsiv z mizhnarodnykh vidnosyn: dosvid Kanady: monohr. Lviv : Vyd-vo Lviv. politekh., 2016. 124 s.
3. Tarasova O. . Profesiina pidhotovka fakhivtsiv-mizhnarodnykiv u vyshchykh navchalnykh zakladakh SShA. Porivnialna profesiina pedagogika. 2011. № 1. S. 89–96.
4. Tretko V. V. Profesiina pidhotovka mahistriv mizhnarodnykh vidnosyn u Velykii Brytanii: teoriia i praktyka : monohr. Khmelnytskyi : KhNU, 2013. 414 s.
5. A Community of Colleagues. Foreign Affairs, July/August 2015. July/August 2015 | Foreign Affairs. Retrieved from: <https://www.foreignaffairs.com/issues/2015/94/4>.
6. Association of Professional Schools of International Affairs, APSIA: www.apsia.org.
7. Canadian Institute of International Affairs. (2014). Retrieved from <http://www.thecanadianencyclopedia.ca/en/article/canadian-institute-of-international-affairs/>
8. International Studies Association. Retrieved from <http://www.isanet.org/ISA/Regions/Canada>.
9. Official site of School of International Service. Retrieved from: <http://www.american.edu>
10. Official site of The Association of Professional Schools of International Affairs. Retrieved from: <http://www.apsia.org>.
11. Official site of The Fletcher School of International Affairs. Retrieved from: <http://fletcher.tufts.edu>.

Одержано статтю: 25.01.2019
 Прийнято до друку: 27.02.2019

УДК:378:373.2/.3.091.12.011.3-
 051: 81'243]:005.336.5
 DOI: 10.15330/esu.15.31-38

Ольга Лобода,

старший викладач, Київський університет
 імені Бориса Грінченка (м. Київ, Україна)

Olga Loboda,

Senior lecture, Kyiv Borys
 Grinchenko University (Kyiv, Ukraine)
o.loboda@kubg.edu.ua

ВПРОВАДЖЕННЯ ПОЗИТИВНОГО ДОСВІДУ ІНШОМОВНОЇ ПІДГОТОВКИ ПЕДАГОГІВ УГОРЩИНИ В УМОВАХ ЄВРОІНТЕГРАЦІЙНИХ ПРОЦЕСІВ В УКРАЇНІ

IMPLEMENTATION OF POSITIVE EXPERIENCE OF HUNGARIAN FOREIGN TRAINING OF PEDAGOGUES IN THE CONDITIONS OF THE EUROPEAN INTEGRATION OF UKRAINE

У статті виокремлено позитивний досвід іншомовної підготовки педагогів Угорщини. Розкрито особливості раннього навчання іноземної мови дошкільної і початкової ланок освіти. Схарактеризовано роль Проекту Багатомовна Європа з питань